List pasterski Biskupa Ełckiego na I Niedzielę Adwentu 2026 r.

Drodzy Bracia i Siostry!

Rozpoczynamy Adwent i wchodzimy w kolejny rok liturgiczny – nowy cykl obchodów tajemnic naszego zbawienia. Adwent z jednej strony jest czasem przygotowania do uroczystości Bożego Narodzenia, pierwszego przyjścia Syna Bożego do ludzi, a z drugiej – jest okresem zwracającym naszą uwagę na oczekiwanie drugiego przyjścia Chrystusa na końcu czasów. A więc okres Adwentu ze względu na pierwsze i drugie przyjście Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, ma charakter pobożnego, uważnego czuwania i radosnego oczekiwania.

Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie (Mk 13, 33) – te słowa usłyszane w dzisiejszej Ewangelii ukazują nam istotę tego, czym jest Adwent. Zachęcani jesteśmy, by czuwać i być przygotowanym na przyjście Pana, który stał się człowiekiem, Emanuelem – Bogiem z nami.

W czasie adwentowego czuwania modlimy się słowami Psalmisty: *Okaż nam, Panie, łaskę swoją i daj nam swoje zbawienie* (Ps 85, 8). Modląc się tymi słowami, prosimy o Boże miłosierdzie, przebaczenie win oraz ratunek, który może pochodzić tylko od Boga.

Pierwszą Niedzielą Adwentu rozpoczynamy nowy rok liturgiczny i nowy rok duszpasterski, którego hasłem są słowa: *Parafia wspólnotą misyjną*. W nowym roku liturgicznym będziemy obchodzić 35. rocznicę ustanowienia diecezji ełckiej, 25-lecie zawierzenia całego świata Bożemu Miłosierdziu przez św. Jana Pawła II, a przede wszystkim Jubileusz 150-lecia objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie. W duchu wdzięczności za 35 lat diecezji ełckiej planujemy 26 czerwca 2027 roku diecezjalną pielgrzymkę do Gietrzwałdu, w czasie której zaprosimy Matkę Bożą Gietrzwałdzką, by nawiedziła parafie naszej diecezji. Początek peregrynacji kopii obrazu Matki Bożej Gietrzwałdzkiej będzie 27 czerwca 2027 r.

1. Kościół pielgrzymujący jest misyjny ze swej natury

Aby mówić o parafii jako wspólnocie misyjnej, trzeba mieć świadomość, że Kościół, którym my jesteśmy, jest Kościołem z natury misyjnym, ponieważ swymi korzeniami wyrasta on z misji Jezusa Chrystusa oraz misji Ducha Świętego, zgodnie z zamysłem Boga Ojca.

To Bóg, który jest Miłością, *pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy* (1 Tm 2, 4). To Bóg posłał swego Syna ze słowem Ewangelii, *by świat został przez Niego zbawiony* (J 3, 17). Misję Chrystusa, głosiciela prawdy i sprawcy zbawienia, kontynuuje – na wyraźne Jego polecenie –

Kościół, który z natury jest misyjny, czyli posłany. Wypełnia on mandat misyjny, jaki otrzymał podczas wniebowstąpienia: *Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody* (Mt 28, 19).

Kościół kontynuuje misję zbawczą Chrystusa pod przewodnictwem Ducha Świętego, który został posłany przez Ojca i Syna. Duch Święty jest duszą Kościoła, *głównym sprawcą w szerzeniu Ewangelii* (EN 75). Istotą posłannictwa Kościoła jest głoszenie Dobrej Nowiny o zbawieniu. A więc w centrum przepowiadania Kościoła znajduje się Jezus Chrystus, w którego wierzymy i o którym dajemy świadectwo.

Ten obowiązek kontynuowania misji zbawczej Jezusa spoczywa na całym Kościele, na wszystkich ochrzczonych, na uczniach misjonarzach, na każdej rodzinie, każdej parafii, każdej wspólnocie tam istniejącej, bo *Kościół jest dla ewangelizacji, czyli po to, aby głosił i nauczał Słowa Bożego* (EN 14). Tak więc ewangelizacja to głoszenie Dobrej Nowiny o odkupieniu przez Jezusa Chrystusa, skierowanej do ludzi dobrej woli, aby mogli w Niego wierzyć i aby współtworzyli wspólnotę ze wszystkimi wierzącymi w Chrystusa.

2. Parafia wspólnotą misyjną

Kiedy mówimy o parafii jako wspólnocie misyjnej, to często myślimy o parafii, która wspiera misjonarzy i dzieła misyjne poprzez modlitwę, ofiarowanie cierpień oraz pomoc finansową dla Kościoła w krajach misyjnych. Ten wymiar pomocy misyjnej jest bardzo ważny i konieczny.

Ale mówiąc o parafii jako wspólnocie misyjnej, pragniemy też popatrzeć na parafię, która w całym swoim duszpasterstwie, ewangelizacji i katechizacji odznacza się wymiarem misyjnym, czyli misyjnością w zaangażowaniu poprzez głoszenie Ewangelii i dawanie świadectwa o Jezusie Chrystusie w środowisku rodzinnym, parafialnym, miejscu pracy, miejscu przebywania. Św. Jan Paweł II w adhortacji *Ecclesia in Asia* tak określił parafię: *Parafia stanowi zwyczajne miejsce, w którym gromadzą się wierni, by wzrastać w wierze, przeżywać misterium komunii kościelnej i włączać się w misję Kościoła* (EAs, 25).

Tworząc parafię, umacniajmy się na drodze wiary we wspólnocie Kościoła i ożywiajmy świadomość, że jesteśmy posłani do innych, by dzielić się wiarą w swoim środowisku i aż po krańce ziemi.

Jezus mówiąc: *Idźcie i głoście!*, posyła nas, a szczególnie Was drodzy rodzice do Waszych dzieci. Młodzi pragną widzieć mamę, tatę, dziadków, kapłana, którzy są szczęśliwi z powodu Chrystusa, którzy nie tylko mówią o Bogu, ale żyją Bogiem. Także do Was ludzi młodych, którzy otrzymaliście sakrament bierzmowania, Jezus mówi: *Bądźcie Moimi świadkami!*. I to jest Wasze powołanie, Wasza misja. Wypełniajcie ją w mocy Ducha Świętego.

Jezus mówiąc: *Idźcie i głoście!*, posyła nas – żyjących wiarą – także do tych, którzy odrzucili Boga, przestali praktykować swoją wiarę, również do

cudzoziemców, którzy przybywają do nas legalnie, by pracować i mieszkają na terenie naszej parafii.

A więc parafia jako *wspólnota wspólnot*, jako *wspólnota misyjna* jest miejscem umocnienia wiary przez tych, którzy ją praktykują, by mieć większą świadomość posłania i razem z duchownymi wychodzić do osób obojętnych religijnie, obrażonych na Kościół, zniechęconych, ale też poszukujących Boga. W mocy Ducha Świętego nieście Ewangelię, nieście Chrystusa, dawajcie o Nim świadectwo. Miejcie radość z ewangelizacji i twórzcie dla tych ludzi przestrzeń chrześcijańskiej nadziei.

Misyjność parafii to otwieranie się na współpracę duchownych ze świeckimi i świeckich z duchownymi celem rozbudzenia duchowości misyjnej i nowego zapału ewangelizacyjnego. Nie da się zbudować parafii misyjnej bez zaangażowania świeckich, ludzi młodych w tworzenie parafii jako *wspólnoty wspólnot* ze świadomością, że racją bytu każdej wspólnoty jest ewangelizacja. Dzisiaj potrzeba duszpasterstwa duchownych i świeckich naprawdę misyjnego, czyli nie czekającego, ale wyruszającego na poszukiwanie zaginionych owiec.

Misyjność jest dzisiaj największym wyzwaniem, które stoi przed Kościołem. Dlatego papież Leon XIV zaliczył ją do najpilniejszych zadań Kościoła katolickiego. Celem tego roku duszpasterskiego jest ożywienie świadomości, że misyjność nie dotyczy tylko kapłanów, osób konsekrowanych, ale każdego człowieka ochrzczonego.

Misyjności parafii nie nadamy poprzez dekret, czy administracyjny status. Wymiar misyjny parafii można jedynie wypracować i osiągnąć, trwając na modlitwie, na Eucharystii i adoracji, rozważając słowo Boże – szczególnie słowa Jezusa: *Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam* (J 20, 21), *Idźcie i głoście*… (por. Mk 16, 15), a przede wszystkim poprzez posłuszeństwo natchnieniom Ducha Świętego, umiejętność dostrzegania i odczytywania znaków czasu oraz bycie kreatywnym i konsekwentnym w uwzględnieniu wymiaru wspólnotowego parafii.

3. Eucharystia źródłem mocy w niesieniu Chrystusa

W czasie trwania Kongresu Eucharystycznego w naszej diecezji wielokrotnie słyszeliśmy, że Eucharystia jest szczególnym miejscem obecności Chrystusa, w którym doświadczamy, że jesteśmy przez Boga kochani i w którym uczymy się Bożej miłości i dzielenia się tą miłością z innymi.

Na Eucharystii spotykamy się z Jezusem żywym i doświadczenie Jego boskiej obecności *rozpala serce ogniem Ducha Świętego* oraz napełnia zapałem do wyjścia z naszego małego osobistego „światka" do świata innych osób i innych aeropagów czy peryferii ludzkich sytuacji, by ogłosić, że Chrystus żyje, by podzielić się tą radością spotkania z żywym i prawdziwym Bogiem.

Na zakończenie każdej Mszy św. celebrans żegna zgromadzenie słowami: *Ite, Missa est – Idźcie w pokoju Chrystusa*. Te słowa są echem słów Jezusa Chrystusa: *Idźcie i głoście…*, ponieważ *nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli*

i słyszeli (Dz 4, 20). Idźcie i żyjcie Eucharystią! Idźcie i ewangelizujcie, dając świadectwo o Jezusie Chrystusie Zmartwychwstałym!

Kościele ełcki – powstań i idź, dziel się doświadczeniem wiary, radością, którą daje spotkanie z Chrystusem we wspólnocie wierzących. Niech słowa św. Jana Pawła II: *Ten bowiem, kto spotyka Chrystusa w Eucharystii, nie może nie głosić swym życiem miłosiernej miłości Odkupiciela* (z Orędzia na Światowy Dzień Misyjny w 2004 r.) przypominają nam o naszej misji.

W mocy Ducha Świętego bądźmy uczniami misjonarzami i na to dzielenie się wiarą i dawanie świadectwa o Jezusie Chrystusie z serca Wam błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

\+ *Jerzy Mazur SVD*
Biskup Ełcki

* * *

ZARZĄDZENIE

Ełk, 12 listopada 2026 r.
N. 618/2026

List pasterski należy odczytać wiernym podczas Mszy św.
dnia 29 listopada 2026 r. w I Niedzielę Adwentu.

\+ *Dariusz Zalewski*
Wikariusz Generalny